

Втекти, втекти, о, так тікати

Галина Тарасюк

Втекти, втекти, о, так тікати,
як від орди, як від біди!
Травою, пилом, прахом стати,
німою безвістю води.

Та коли й тінь моя розтане
і слід непам'ять загребе —
о, голос мій не перестане
шукати-кликати тебе.